

MOTTO: „Lobby-ul ofensiv american susținut de o uriașă mașină de propagandă și dezinformare în care au fost incluse: NATO, OCDE, QUAD, Japonia, Australia, Coreea de Sud și UE, pentru a îndepărta grupurile tehnologice chineze de pe diverse piețe publice, rămâne un obiectiv prioritar al strategiei de securitate cibernetică americane. A nu face nimic în acest domeniu, ar însemna că anumiți adversari străini ar putea amenința securitatea tehnologiilor viitoare de genul celor folosite în organizarea orașelor inteligente”. (Jeremy Fleming, șeful serviciilor de informații britanice (GCHO), însărcinat cu interceptări și securitatea comunicațiilor)

Olumea rivalităților și conflictelor care anunță sfârșitul universalismului american, reculul democrațiilor occidentale, trezirea imperiilor și progresul indigenismului. Războaie hibride: comerciale, monetare, armate, dar cele mai periculoase se vor dovedi războaiele spirituale - vor genera noi alianțe și reasezări geostrategice la nivel planetar. Secolul XXI marchează deja, trecerea la o nouă etapă a evoluției civilizației post-umane, care impune adaptarea, sau mai exact supunerea voluntară sau forțată la geopolitica izolării, populismului și globalizării I.A. și a noilor tehnologii ale cunoașterii ce vor modela societatea viitorului.

Securitatea cibernetică vă deveni tot mai mult o problemă prezentă pe agenda politicienilor și în strategiile de securitate națională și internațională, ceea ce presupune o abordare coordonată și adoptarea unor reguli generale de comportament etic și de acțiune în spațiul virtual. Reîntoarcerea la persecuțiile ideologice și religioase care amintesc de perioade negre care au marcat istoria umanității.

Astăzi în numeroase țări se răspândește atitudinea de negare a religiei, de ostilitate față de creștinism. Ce se întâmplă în realitate? Evoluția gândirii progresistă a timpurilor moderne și a științelor, a produs un spirit susceptibil, a face să fie crezută „ipoteza lui Dumnezeu” (pentru a relua o expresie a lui Laplace) este superflu. Omul, gândește acum în termeni „clari” că poate să facă el însuși tot ceea ce așteaptă să facă Dumnezeu, deci de ce ar mai fi nevoie de El? În acest model de gândire pretins a fi științific, lucrurile, precum credința, par a fi arhaice, mitice, ce aparțin unei civilizații depășite. Religia - cel puțin creștină - este considerată o relicvă a trecutului (Jean Baptiste Noe, *Le declin du monde*).

Problemele societății umane nu s-au diminuat pe măsura avansului tehnologic, ci ele pun cu mai multă urgență întrebări privind maniera în care concepem viața noastră: Care sunt valorile noastre, care sunt reperatele? De ce ne ocupăm noi în realitate? Cum vrem să trăim noi mâine? Vedem astăzi că lumea riscă să încline spre haos. Că nu suntem economic debarasați de orice protecție care poate să se transforme într-un capitalism prădător care înghite valori imense. Faptul că trăim într-o mare viteză, nu numai că ne stresează, dar ne face să ne pierdem reperatele noastre. Că alături de această societate vitezomană s-a dezvoltat o societate dezorientată care nu mai acceptă astăzi ceea ce părea încă just ieri și care va tinde mâine să considere că fiind o greșală ceea ce este astăzi, este o realitate tangibilă care face parte din relativismul vieții noastre cotidiene.

Se poate observa aceasta în nebunia eficientizării și optimizării care a cuprins grupuri mari

profesionale la care a apărut stresul la locul de muncă, căruia nu-i mai dăm de cap, în paralel cu provocarea care stă în fața părinților îngrijorați de izolarea socială a copiilor determinată de atașarea lor de noile tehnologii și de I.A. Nu trebuie neglijată și dominația media care a dezvoltat o cultură a rupturii tabuurilor, de îndobitocire și abrutizare morală. Să nu mai vorbim de media digitală care distruge și manipulează în mod sistematic calitățile noastre umane. Societatea liberală de astăzi, nu mai tolerează nici un fel de critică, ea îndepărtează cu brutalitate omul de adevărata realitate, îl orientează în direcția acceptării criteriului științific, drept criteriu suprem, renunțându-se la a mai cerceta misterul, divinul, cu convingerea că mai devreme sau mai târziu, știința va reuși să descifreze toate tainele pe care nu le înțelegem încă azi.

Deci, credință în mister, în acțiunea lui Dumnezeu, în orice caz, în dimensiunea religioasă, a devenit caducă, pentru că este „non-științifică” și de aceea nu trebuie să-și găsească loc în gândirea modernă a secolului XXI.

Reîntoarcerea la persecuțiile religioase și ideologice

Un studiu realizat de Universitatea din Nevada, (2018), evidențiază că 70% din tinerii aparținând generației Mileniului III, se pronunță pentru înlocuirea actualului sistem de guvernare bazat pe democrație și stat de drept, cu un sistem de organizare a societății occidentale bazat pe principii neo-marxiste care cer revizuirea istoriei popoarelor și rescrierea ei prin „ochelarii” tineretului miop de azi: renunțarea la familia tradițională și promovarea căsătoriei gay; renunțarea la tradiții și la identitatea culturală și credință străbună; promovarea transgendrismului și transumanismului; desființarea proprietății private etc. Noua ideologie atacă simbolurile naționale, constituția țării, legile eticii și moralei după care se ghidează societățile umane, nu recunoaște instituțiile statului, inclusiv Parlamentul, neagă rolul și locul partidelor politice în funcționarea societății, încurajează conducerea societății exclusiv prin ONGuri care să preia funcțiile statului, promovează viața în comunități închise (triburi) etc.

Este interesant că, aceste noi „principii” de organizare au fost rapid „însușite” de actuala elită occidentală, care se află la conducerea instituțiilor naționale și internaționale și în dorința lor de a-și salva pozițiile lor dobândite, s-au transformat peste noapte în promotori activi și intransigenți ai „noii ideologii”. Din păcate, asistăm la „globalizarea” neo-marxismului așa cum și-au dorit fondatorii bolșevismului și internaționalismului socialist la scară universală sub lozinca: „Proletari din toate țările, uniți-vă”. Apariția acestui miraj al egalitarismului comunist, că alternativa la capitalismul corporatist hulpav și rapace, are toate ingredientele să fie astăzi reînviat, în condițiile în care crizele fără sfârșit și conflictele militare, au erodat încrederea în instituțiile statului, au generat haos și sărăcirea unor mase mari de oameni și popoare, la nivel planetar.

Sub amenințarea „terorismului ecologic”

Mișcările globaliștilor de „salvare a Planetei” și reducerea poluării și controlul modificărilor climatice, finanțate în secret de unele corporații cu interese în promovarea industriilor producătoare

de „energie verde”, s-au transformat treptat în adevărate organizații „ecoteroriste”, care în contextul crizei energetice actuale, au generat propria criză care amenință omenirea cu întuneric, sărăcie și haos, producând convulsii sociale, tensiuni politico-diplomatice și conflicte militare regionale.

Recenta reuniune la nivelul șefilor de state și guverne la care au participat mii de reprezentanți ai ONG-urilor „ecologice”, găzduită de stațiunea elitistă Sharm-El Sheikh, a evidențiat, dacă mai era cazul, ipocrizia liderilor lumii, care pe cheltuiala corporațiilor s-au întâlnit pentru a „socializa” și a propune soluții dintre cele mai fanteziste privind viitorul „verde” al Planetei „albastre”. Cred, că ar fi fost mai nimerit, ca sumele cheltuite pentru această „paranghelie”, să fi fost direcționate către țările sărace care se luptă cu foametea, lipsa apei potabile, a medicamentelor, cu analfabetismul și penuria de energie. Această „reuniune” ar fi putut fi dedicată păcii, dezarmării nucleare și convenționale, a combaterii poluării terestre, a mărilor și oceanelor dar și spațiului cosmic, generate de cursa aberantă a militarizării acestor medii care mențin echilibrul ecosistemului planetar și al universului.

Campaniile de „combatere a poluării”, nu se aplică studierii temeinice a efectelor dezastruoase ce decurg din militarizarea mărilor și oceanelor care distrug fauna și flora acestora, într-un cuvânt distrug viața și afectează o sursă valoroasă de alimente și materii prime ce ar putea constitui în viitor salvarea de la foamete și sărăcie a civilizației umane. Să nu uităm că, deja ne hrănim cu metale grele și otrăvuri emenate de mișcările „strategice” ale navelor de război și submarinelor, sau în urma unor accidente nucleare de genul, Fukushima. Să luăm aminte că, majoritatea deșeurilor rezultate din activitățile nucleare și industriale rezultate din activități civile și militare, sunt deversate sau „depozitate” în adâncurile mărilor și oceanelor, producând adevărate catastrofe ecologice trecute însă cu vederea de mass-media aservită corporațiilor din domeniul industriilor de armament sau a celor din zona exploatarea gazelor naturale și țiteiului.

Așadar, trăim vremuri de mari încercări, de cruce a destinului planetei și civilizației umane, când, cele opt miliarde de suflete care populează Terra, realizează că drumul spre „raiul ecologic” promis de globaliști, este o nouă iluzie dezamăgitoare, de aceea este necesară o abordare realistă a modului de organizare a civilizației viitoare, în armonie cu legile imuabile ale Universului. Tot mai des, în cadrul conclavurilor elitiste: Davos, Bilderberg, G-7, G-20 s.a. se evidențiază „îngrijorarea” celor bogați, că planeta este supra populată (ceea ce înseamnă și o creștere necontrolată a poluării) și trebuie luate măsuri pentru a se reduce semnificativ „efectivele umane și animale”, pentru a se putea asigura hrana și apa potabilă celor aleși să-și continue viața pe acest tărâm binecuvântat de divinitate. Pe un alt plan, ni se prezintă ca „model” al civilizației viitoare, opulența și mirajul civilizației orientale din Golful Persic, unde în disprețul crizelor de tot felul care apasă asupra Occidentului, Campionatul Mondial de Fotbal repartizat Qatarului prin manipulare, corupție e în m lobby, viața este desprinsă din povestea „O mie și una de nopți”.

Întrebarea care îmi vine în minte se referă la atitudinea acestor monarhii bogate față de frații lor musulmani care au migrat spre Occident din cauza războaielor și crizelor alimentare, sanitare,

energetice, de ce nu au sărit în ajutorul acestor năpăstuiți ai soartei pentru a-i primi cu brațele deschise în propriile țări, ci au preferat să plătească „voiajul” lor spre Europa? Răspunsuri sunt multe și subînțelese de toată lumea, de aceea nu insist asupra subiectului. Doresc însă să subliniez că, în Coran, cartea sfântă a Islamului se vorbește despre ajutorul frățesc acordat celor aflați în suferință, dar care astăzi este acordat și la musulmani și la creștini de anumite condiționări care nu au legătură cu etica și morala religioasă.

De altfel, nu este nimic nou sub soare, (cum ne amintea în Biblie un mare proroc), așa s-a întâmplat și în timpul civilizațiilor care au viețuit pe Terra din timpuri imemorabile, în Egipt, Mesopotamia, Babilon, care deși aveau un nivel tehnologic și spiritual avansat, au sfârșit printr-un destin implacabil, prin a fi acoperite de furtunile de nisip, devenind peste milenii „minuni arheologice” ale deșertului. Cauza declinului și prăbușirii acestor imperii o regăsim în corupția, lăcomia, aroganța, trufia elitelor conducătoare, o minoritate care și-a manifestat disprețul față de divinitate, protecția echilibrului ecosistemelor, inclusiv cel social.

De-a lungul istoriei zbuciumate a umanității, schimbările de etapă cu profunzimile lor, au fost posibile numai la presiunea și revoltele mulțimilor dornice de libertate, recăpătarea respectului de sine și asigurării unui trai decent. Excepționalismul și universalismul civilizației occidentale reprezentate de neo-liberalismul de sorginte nord-atlantic, nu mai constituie o atracție ca mod de viață și organizare spirituală a societății, fiind înlocuit cu exotismul civilizației orientale și asiatice bazată pe regimuri autoritare și pe reîntoarcerea la rădăcinile identitare, într-o adaptare modernă.

Reuniunea G-20 organizată în insula indoneziană, Bali, a evidențiat încă odată că hegemonismul american apune treptat, menținându-se cu greu în zona militară, este înlocuit cu o Noua Ordine Mondială bazată pe multi-polarism, sub bagheta „magică” a Chinei și a țărilor emergente din Asia-Pacific, monarhiile din Golful Persic și țările bogate în resurse energetice și minerale din Asia Centrală. Astăzi, mai mult că oricând, suntem în fața unor provocări ciclice, care s-au manifestat în perioade de tranziție de la o etapă la alta a civilizației umane, de această dată, progresul rapid al noilor tehnologii ale cunoașterii și I.A., fiind motorul care accelerează trecerea spre societatea post-umană, hibridă, a fuzionării omului cu mașina.

Această revoluție tehnologică, cu beneficiile și capcanele ei și-a întins tentaculele acaparând cu abilitate toate domeniile, de la cele cu aplicație civilă, la cele cu caracter militar, operând transformări profunde inclusiv în conceperea strategiilor de purtare a războaielor viitorului. Nu este exceptat ecosistemul social, spiritual și economico-financiar, la nivel planetar. Dar, drumul rămas până la trecerea pragului spre noua civilizație, este presărat cu sacrificii, fiind marcat de conflicte militare, prăbușirea alianțelor și actualelor imperii, apariția de crize suprapuse, modificări climatice, calamități naturale, războaie în spațiul virtual și extra-terestru, reșezări geopolitice, geostrategice și geo-economice.

Toate aceste evoluții influențează comportamentul uman, crește sau scade vibrația pământului, care

periodic cunoaște momente de renaștere „din propria cenușă”, contribuind la resetarea Creației Divine.

Declinul celor mari. Cum se prezintă lumea la sfârșitul acestui ciclu? Ce se pregătește în 2023?

Menaj în Trei. Dragoste cu năbădăi între o America obosită de atâtea „legături primejdioase”, o China emancipată, „jucăușă” și nestatornică și o Rusie, frustrată și geloasă.

Europa, care până mai ieri era „damă de companie”, mândrețea „burghezului gentilom” american, astăzi și-a pierdut strălucirea și atracția. Este o cocotă ofilită de atâtea amantlăcuri și sulemeneli fiind considerată frigidă și folosită de armata americană pe post de vivandieră pe câmpurile de luptă, pentru „ridicarea” nivelului moral și pentru „spălarea” rufelor murdare. Ce se va alege de acest „triunghi amoros” și de amanta sedusă și abandonată, nu este greu de anticipat, dar, ce este tragicomic, în aceste scandaluri amoroase, că în urma lor, „farfuriile” și „geamurile sparte” sunt suportate de „chibiții” care privesc prin gaura cheii și se „distrează”, uitând că în final factura va fi achitată de ei.

Cum a ajuns Europa vizionară și cu proiecte ambițioase la nivel global să cântărească tot mai puțin ca influență și implicare în jocul geopolitic planetar, își găsește explicația în declinul evident din ultimele două decenii, când UE, de altfel un proiect economicopolitic îndrăzneț și generos, s-a transformat într-un bazar de interese oculte, un fel de Fanar, unde se tranzacționează de către samsari, soarta și modul de spoliere a bogățiilor și resurselor vasalilor.

Dacă se va continua cu asemenea practici, adică de a ascunde sub preș flagelul corupției generalizate a elitelor și instituțiilor (legislative, executive și judecătorești), ipocrizia, cinismul și dubla măsură în aplicarea și respectarea de către toți membrii, de la mic la mare a directivelor și tratatelor, atunci vom asista la valuri de revolte și manifestații de stradă tot mai radicale, pentru eradicarea sărăciei, încălcarea drepturilor și libertățile cetățenilor, pentru respectarea demnității umane, credinței și indentității naționale.

Pe acest fond de neîncredere și suspiciune, haosul și reînvierea vechilor traume generate de frontierele trasate după Primul și al Doilea Război Mondial se vor activa și va arunca în aer întregul continent. Reformele „profunde” și o nouă arhitectură instituțională promise de președintele francez, Macron și de către alți lideri europeni, s-au dovedit a fi doar exerciții de „spălare” a propriilor imagini și nimic altceva. Recentele cazuri de corupție numite „Qatargate” și „Marocgate”, au evidențiat breșe majore în sistemul de securizare a informațiilor și deciziilor ce se iau privind relațiile politico-diplomatice, economice și militare cu țări din afara spațiului comunitar, cât și vulnerabilității serioase ale comportamentului și caracterelor celor care ne conduc.

Pe acest fond, putem să afirmăm că, asistăm la o adevărată „colonizare” a aparatului politic și executiv al UE și NATO, de către influențe externe oculte și de agenți ai serviciilor de informații deghizați în firme de lobby. În aceste ape tulburi, cum să mai ai tupeul să condamni serviciile de informații rusești sau a altor state că reușesc penetrări informative la asemenea niveluri.

- Asia și Extremul Orient, cu exotismul lor și cu puterea lor spirituală revigorată, continuă să fie punctul de atracție pentru noile tehnologii și I.A. și un model de organizare a societății viitoare în cadrul Noii Ordini Mondiale care se plămădește sub ochii noștri;
- Africa și America Latină, cu resurse naturale încă neexploatate, prin folosirea înțeleaptă a noilor tehnologii vor deveni rezervoare de hrană și materii prime pentru economia viitorului, contribuind și la menținerea echilibrului ecosistemului planetar;

- Asia Centrală cu bogățiile sale imense și rădăcinile spirituale în cultura și tradițiile turcice, va contribui alături de Turcia la refacerea Marelui Califat la care visa Suleyman Magnificul, semiluna urmând să fluture deasupra unei Europe laice, care și-a negat rădăcinile, prin arborarea semilunii deasupra unei Europe laicizate care își neagă rădăcinile creștine;
- Orientul Mijlociu Extins, incluzând și Arabia Saudită și monarhiile din Golful Persic, vor continua să îmbrățișeze cu mult interes și admirație noile tehnologii și I.A. transformând zonele deșertice în adevărate oaze de prosperitate, megalopolisurile inteligente devenind modele ale civilizației viitorului, realizându-se o sinergie între tradiție și modernitate, iar religia islamică va suporta profunde transformări în concordanță cu noile realități ale vieții musulmanilor;
- Lupta pentru supremație regională între puterile emergente și fostele metropole, va continua printr-o creștere a competiției și dinamicii dezvoltării care pe lângă prosperitate va genera și războaie hibride, asimetrice, ce vor îmbrăca forme cât mai sofisticate.

Gl.BG.(r) Gheorghe Dragomir

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*